

РЕШЕНИЕ

№ 6465

гр. София, 17.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в публично заседание на 10.11.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **7351** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е по реда на чл. 256, ал. 1 и ал. 3 от АПК.

[фирма] от [населено място] е предявил срещу Председател на ДКХ (закрита) с правоприемник Изпълнителен директор на НАП, конституиран като ответник в производството. Предявен иск с правна квалификация по чл. 256 от АПК за осъждане на ответника да се произнесе по искане 000030-2136/11.03.2020 г., с което на основание чл. 36 от ЗХ ищецът е поискал продължаване действието на лиценз 000030-115468/10.12.2018 г. Претендира деловодни разноски.

Ответник по иска, чрез пълномощник възразява допустимостта на иска. Твърди, че по отношение ищеца е налице мълчалив отказ, който не е оспорен от него и искането по чл. 256 от АПК не е допустимо. Оспорва претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение като недоказано, включително и по размер.

Съдът, като обсъди становищата на страните и събраните по делото доказателства, обсъдени поотделно и в тяхната съвкупност намира следното.

С искане 000030-2136/11.03.2020 г., ищецът е заявил продължаване срок на действие на издаден лиценз за организиране на хазартни игри с игрални автомати. Към заявлението са приложени: декларация за обстоятелствата по чл. 36, ал. 1, т. 3 от ЗХ. Пред ДКХ (закрита) е образувано административно производство: издадена служебна бележка № 000030-2388/19.03.20 за справка за висящи производства пред съд и влезли в сила НП по ЗХ; отговор към запитването по тази служебна бележка от 03.04.2020 г.; изготвен доклад предложение от главен специалист, отдел ЛД, от 04.05.2020 г. за продължаване срока на издаден лиценз с 10 години, при спазване законовите

изисквания за издаване на искания административен акт. Според съставилият доклада, не са констатирани законови пречки за отказ по направеното искане. Изготвено е и предложение до членовете на ДКХ (закрита) от името на към онзи времеви момент, председател на комисията.

На 20.05.2020 г., ищецът е направил запитване до ДКХ (закрита), и във връзка с въведени удължени срокове по чл. 4 от ЗМДВИП кога ще има произнасяне на комисията по подаденото през м. март 2020 искане. По делото е приложен отговор по това запитване, от което категорично не се установява, комисията да отказва позитивен резултат по искането. Отговорът на председател на комисията до ищеца, извън запитването във връзка с мерките по ЗМДВИП е обещаващ, предвид липсата на причини да не бъде продължен лиценза, като от авторитета на председател на закритата и медийно компрометирана институция разяснението е, че в тежест на заявителя/ищеца ще остане единствено задължението да се внесе дължимата държавна такса при приключване на процедурата.

Описаната фактическа обстановка се установява и доказва от приложени писмени доказателствени средства, а на по силно основание от ответната страна не се оспорват тези доказателства.

Противно на възражението на ответник, чрез представляващия го, съдът прие предявения иск за допустим. Предявен е от субект с активна процесуална легитимация. Ищецът е с правен интерес от водене на иска като заявител в образуваното административно производство закритата ДКХ с правоприменик НАП, по което липсва окончателно произнасяне от компетентния орган. Ответникът е пасивно легитимиран в качеството му на административен орган по легалната дефиниция на § 1, т. 1 от ДР на АПК. Административният съд е родово и местно компетентен да разгледа спора по правилата на чл. 128, ал. 1, т. 4 и чл. 133, ал. 2, изр. последно по препращане от чл. 256, ал. 1 от АПК. Предявяването на иска не е скрепено с изтичане на определен преклузивен срок – оспорването на бездействието на органа е регламентирано като безсрочно.

Разгледан по същество, искът е основателен. Съображенията за това са следните:

Фактическият състав на иска по чл. 256, ал. 1 от АПК включва бездействие по задължение на административен орган, произтичащо пряко от нормативен акт.

В случая по делото, ищецът е заявител по реда на чл. 36 от ЗХ, в редакцията преди измененията ДВ 69/20 за продължаване действие на издаден в полза на ищеца лиценз за организиране игри с игрални автомати. Към заявлението е приложена изискуемата по закон декларация с нотариална заверка на подписа на заявителя. В действащата уредба, към образуване на административното производство по издаване на акта по чл. 36 ЗХ, компетентна е била ДКХ (закрита), с правоприменик НАП. След законодателните промени, това задължение е възложено на ответника – изпълнителния директор на НАП. Безспорно е, че до 10.06.2020 г., ДКХ няма произнасяне по същество, независимо от позитивното становище от тази дата на б. председател. С измененията на ЗХ компетентността от колективния орган е предоставена на изп. директор на НАП. Всящите производства, каквото е настоящото се приключват от НАП § 85, ал. 1 ПЗР ЗИД ЗХ. Налице е образувана и висяща административна преписка от 11.03.2020 г., по която кметът на общината като компетентен орган не е изпълнил общото си задължение по чл. 9, ал. 1 от АПК да започне, проведе и да приключи административното производство. Налице е бездействие на органа по задължение, произтичащо пряко от общото правило по АПК.

Органът е длъжен да приключи преписката като издаде заповед за допускане на исканото изменение или заповед за отказ да се допусне същото. Налице е неприключило висящо административно правоотношение пред компетентния орган, който незаконосъобразно бездейства да приключи преписката, съгласно задължението му, произтичащо от разпоредбата на чл. 9, ал. 1 от АПК.

Възраженията на пълномощника на ответника са неотнормирани към спора. Съдът приема възражението за мълчалив отказ по заявлението. Такъв, евентуално би имало, ако считано от подаване на искането не се беше развило административно производство и действия по него. Доказателствата са категорични, че производството се е развило пред ДКХ, до приключването му, но без издаването на крайния акт. Разпоредбата на чл.58, ал.1 АПК установява презумпцията, че непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ за издаване на акт. Мълчаливият отказ подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, като следва да се има предвид, че не всяко бездействие на администрацията е мълчалив отказ по смисъла на чл.58, ал.1 АПК. Мълчалив отказ е налице, само тогава, когато административния орган е нормативно овластен да действа, респ. да се произнесе, а той не стори това в законоустановения срок. По аргумент за противното, компетентността от колективния орган ДКХ е прехвърлена върху ответника, след настъпването на законодателни промени. Административното производство, като съвкупност от действия е приключило в сроковете, предвидени в нормативната уредба. Не са установени и установими пречки по издаване на искания акт. Мълчалив отказ би имало, ако до 25 март 2020 г. не са предприети действия по искането от 11.03.2020 г, а това се опроверга от доказателствата по делото. Следва извода, че от страна на задължения по чл. 36, ал. 1 от ЗХ изпълнителен директор на НАП е проявено бездействие, по издаването на исканото продължаване на действието на лиценза на ищеца за организиране игри с игрални автомати. Производството по чл. 256, ал. 1 от АПК дава процесуална възможност за защита на гражданите и организациите срещу бездействието на администрацията, в хипотезата, когато органите са задължени да извършат предписани от нормативен акт действия. В този случай на задължението на административния орган, произтичащо пряко от нормативен акт, следва да съответства на регламентирано от същия нормативен акт субективно право на гражданин или организация. Следователно необходимо е наличие на такова административно правоотношение, при което да е налице защитимо от закона субективно право, което да може да бъде реализирано директно по силата на правна норма чрез съответстващо му действие от страна на административния орган, определен от правна норма. Предявения иск е основателен и като такъв ще се уважи. Налице е бездействие от страна на ответника, който по силата на новелата на чл. 36, ал. 1 от ЗХ е обвързан от изпълнените и установени законови предпоставки по т. 1 – 3 от чл. 36, ал. 1 ЗХ. При липсата на възражения по същество и спазена процедура, искането следва да бъде уважено. По арг. от чл. 256, ал. 3 от АПК, съдът ще определи 14 дневен срок за произнасяне на органа по заявлението и неговото уважаване, считано от влизане в сила на съдебното решение по делото.

На основание чл. 143, ал. 1 във вр. с чл. 256, ал. 1 от АПК, НАП следва да бъде осъдена да плати в полза на ищеца разноски в размер на 800 лева - адвокатско възнаграждение – 750 лв.+50 лв., платена ДТ. Неоснователно е възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение, което е договорено над минимално определеното по Наредба 1/2004 на ВАдвС, но не се приема прекомерно завишено.

Мотивиран от горното, съдът

Р Е Ш И:

ОСЪЖДА на основание чл. 256, ал. 1 от АПК Изпълнителен директор на Национална агенция по приходите да се произнесе по заявление вх. № 000030-2136/11.03.2020 г., подадено от [фирма] ЕИК[ЕИК], като приключи преписката с изричен акт по чл. 36, ал. 1 от ЗХ.

ОПРЕДЕЛЯ 14 (четирнадесет дневен) срок за произнасяне на Изпълнителен директор на Национална агенция по приходите по посоченото заявление, считано от влизане в сила на съдебното решение.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на [фирма] ЕИК[ЕИК] деловодни разноси в размер на 800 (осемстотин) лева.

Решението може да се обжалва пред ВАС в 14-дневен срок от съобщението.

Съдия